

Publicerad 2012-07-16 02:00 av JenniferOlsson

När jag skriver det här, med en aning tveksamhet motsäger jag allt jag står för. Men jag är rädd för att åldras, och senare dö trots att jag bara är 17 år.. Jag minns som ett litet barn att jag började gråta bara vid tanken, det finns inget som skrämmer

The End.

Ibland undrar jag,
hur mitt liv ser ut om 10 år.

Har jag nått mina mål,
har jag uppfyllt mina drömmar?
Kommer jag möta någon som betyder allt?
Kommer jag bilda en familj?

Lever jag ens?
Vem vet.

Men det skrämmer mig..
Jag blir livrädd..
Livet är alldeles för kort.
Jag vet..

Det känns så svårt att åldras så snabbt, fast jag inte har någon anledning.

Inget som betyder något,
Ingen som kommer sakna mig när mitt liv tar slut
Ingen som bryr sig..

Varför lever man?
Varför.

Man kommer ju ändå dö..

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren JenniferOlsson med Poeter.se id #26542 innehar upphovsrätten